

משנה - טבול יום

[פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

המכנס חלות על מנת להפריש, ונשכו, בית שמאי אומרים, חבור בטבול יום. ובית הלל אומרים, אינו חבור. מקרצות נושכות זו בזו, וכפרות

נושכות זו בזו, האופה חמיטה על גבי חמיטה עד שלא קרמו בתנור, וקולית של מים המחלקת, ורתחת גריסין של פול ראשונה, ורתחת יין חדש, רבי יהודה אומר, אף של ארז, בית שמאי אומרים, חבור בטבול יום. בית הלל אומרים, אינו חבור. ומודים בשאר כל הטמאות, בין קלות בין חמורות:

פרק א - משנה ב

המכנס חלות על מנת שלא להפריש, האופה חמיטה על גבי חמיטה משקרמו בתנור, וקולית של מים שאינה מחלקת, ורתחת גריסין של פול שניה, ורתחת יין ישן, ושל שמן לעולם, ושל עדשים, רבי יהודה אומר, אף של טפח, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות:

פרק א - משנה ג

מסמר שאחר הכפר, ונגר מלח קטן **ד**, וחרחור פחות מכאצבע **ה**, רבי יוסי אומר, כל שהוא נאכל עליו, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות:

פרק א - משנה ד

הצור שבכפר, ונגר מלח גדול, והתרמוס, והחרחור יתר **ו** מכאצבע, רבי יוסי אומר, כל שאינו נאכל עמו, טהורים באב הטמאה, ואין צריך לומר בטבול יום:

פרק א - משנה ה

השערה והכסמת בזמן שאינן קלופים {ז}, התיאה והחלתית והאלום {ח}, רבי יהודה אומר, אף אפונים שחורים, טהורים באב הטמאה, ואין צריך לומר בטבול יום, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, טהורים בטבול יום, וטמאים בכל הטמאות. השערה והכסמת בזמן שהן קלופים, והחטה בין שהיא קלופה בין שאינה קלופה, הקצח, והשמשום, והפלפל, רבי יהודה אומר, אף אפונים לבנים, טמאים בטבול יום, ואין צריך לומר בכל הטמאות:

פרק ב

פרק ב - משנה א

משקה טבול יום, כמשקין שהוא נוגע בהן. אלו ואלו, אינן מטמאין. ושאר כל הטמאין, בין קלין בין חמורין, המשקין היוצאים מהן, כמשקין שהוא נוגע בהן. אלו ואלו תחלה, חוץ מן המשקה שהוא אב הטמאה:

פרק ב - משנה ב

קדרה שהיא מלאה משקים ונגע בה טבול יום, אם היה משקה תרומה, המשקין פסולין והקדרה טהורה. ואם היה משקה חלין, הכל טהור. ואם היו ידיו מסאבות, הכל טמא. זה חמר בידיים מבטבול יום. וחמר בטבול יום מבידיים, שספק טבול יום פוסל את התרומה, והידיים ספקן טהור:

פרק ב - משנה ג

המקפה של תרומה והשום והשמן [ג] של חליו, שנגע טבול יום במקצתו, פסל את כלם. המקפה של חליו והשום והשמן של תרומה, שנגע טבול יום במקצתו, לא פסל אלא מקום מגעו. ואם היה השום מרבה, הולכין אחר הרב. אמר רבי יהודה, אימתי, בזמן שהן גוש בקערה. אבל אם היה מפזר במדוכה, טהור, מפני שהוא רוצה בפזורו. ושאר כל הנדוכין שדכן במשקין. אבל את שדרכו לדוד במשקים ודכן שלא במשקין והן גוש בקערה, הרי אלו כעגול של דבלה:

פרק ב - משנה ד

המקפה והחמיטה של חליו והשמן של תרומה צף על גביהו, ונגע טבול יום בשמן, לא פסל אלא השמן. ואם חבץ, כל מקום שהולך השמן, פסל:

פרק ב - משנה ה

בשר הקדש שקרם עליו הקפה, נגע טבול יום בקפה, חתיכות מתרות. נגע בחתיכה, חתיכה וכל העולים עמה, חבור זה לזה. רבי יוחנן בן נורי אומר, שניהם חבור זה לזה. וכן בקטניות שקרמו על גבי פרוסות. מעשה קדירה בקטניות, בזמן שהן פרודים, אינן חבור. בזמן שהן גוש, חבור. אם היו גושין הרבה, הרי אלו ימנו. שמן שהוא צף על גבי היין ונגע טבול יום בשמן, לא פסל אלא השמן. רבי יוחנן בן נורי אומר, שניהם חבור זה לזה:

פרק ב - משנה ו

חבית ששקעה לתוך בור של יין ונגע בו טבול יום, משפה ולפנים, חבור. מן השפה ולחוץ, אינו חבור. רבי יוחנן בן נורי אומר, אפלו על גבה רום

קומה ונגע כנגד פיה, חבור:

פרק ב - משנה ז

חבית שנקבה בין מפיה בין משוליה בין מצדיה ונגע בו טבול יום, טמאה **[ה]**. רבי יהודה אומר, מפיה ומשוליה, טמאה. מן הצדדיו, מכאן ומכאן, טהורה. המערה מפלי לכלי ונגע טבול יום בקלוח, אם יש בו, יעלה באחת ומאה:

פרק ב - משנה ח

בעבוע שבהבית שנקב בין מבפנים בין מבחוץ ובין מלמעלן בין מלמטון, זה כנגד זה, טמא באב הטמאה וטמא באהל המת. הפנימי מלמטה והחיצון מלמעלן, טמא באב הטמאה וטמא באהל המת. הפנימי מלמעלן והחיצון מלמטון, טהור באב הטמאה וטמא באהל המת:

פרק ג

פרק ג - משנה א

כל ידות האכלים שהם חבור באב הטמאה, חבור בטבול יום. אכל שנפרס ומערה מקצת, רבי מאיר אומר, אם אוחו בגדול והקטן עולה עמו **[א]**, הרי הוא כמוהו. רבי יהודה אומר, אם אוחו בקטן והגדול עולה עמו, הרי הוא כמוהו. רבי נחמיה אומר, בטהור. וחכמים אומרים, בטמא. ושאר

כָּל הָאֲכָלִים, אֶת שְׂדֵרְכּוֹ לֵאחֹז בְּעֵלָה, אוֹחִז אוֹתוֹ בְּעֵלָה. וּבְקִלְח, אוֹחִזִין אוֹתוֹ
בְּקִלְח:

פרק ג - משנה ב

יָרַק שֶׁל תְּרוּמָה וּבִיצָה טְרוּפָה נְתוּנָה עַל גְּבִיּוֹ, וְנִגַע טְבוּל יוֹם בְּבִיצָה, לֹא פָסַל אֶלָּא הִקְלַח שְׂכַנְגָדוֹ. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כָּל הַסֵּדֶר הָעֲלִיּוֹן. אִם הָיָה כְּמִין כּוֹבֵעַ, אֵינָה חֲבוּר:

פרק ג - משנה ג

חוּט שֶׁל בִּיצָה שֶׁקָרַם עַל דְּפָנוֹת שֶׁל לֶפֶס, וְנִגַע בּוֹ טְבוּל יוֹם, מִן הַשֶּׁפָּה וְלִפְנֵים, חֲבוּר. מִן הַשֶּׁפָּה וְלַחוּץ, אֵינּוּ חֲבוּר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, חוּט וְכָל שְׂנִקְלָף עִמּוֹ. וְכֵן בְּקִטְנִיּוֹת שֶׁקָרְמוּ עַל שְׂפָתָהּ שֶׁל קִדְרָה:

פרק ג - משנה ד

עֶסָה שֶׁנִּדְמָעָה אוֹ שֶׁנִּתְחַמְצָה בְּשָׂאֵר שֶׁל תְּרוּמָה, אֵינָה נִפְסָלֶת בְּטְבוּל יוֹם. רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹסְלִין. עֶסָה שֶׁהִכְשָׁרָה בְּמִשְׁקָה וְנִלוּשָׁה בְּמִי פְרוֹת וְנִגַע בָּהֶן טְבוּל יוֹם, רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן יְהוּדָה אֵיִשׁ בְּרִתּוֹתָא אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻעַ, פָּסַל אֶת כָּלָה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִשְׁמוֹ, לֹא פָסַל אֶלָּא מְקוֹם מִגְעוֹ:
{ד}

פרק ג - משנה ה

יָרַק שֶׁל חֲלִין שֶׁבְּשָׁלוֹ בְּשֶׁמֶן שֶׁל תְּרוּמָה, וְנָגַע בּוֹ טְבוּל יוֹם, רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן יְהוּדָה אִישׁ בְּרִתּוֹתָא אֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, פָּסֵל כֶּלֶה. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר מִשְׁמוֹ, לֹא פָסֵל אֶלָּא מְקוֹם מְנַעוֹ:

פרק ג - משנה ו

טְהוֹר שֶׁנִּגַּס מִן הָאֵכֶל וְנִפְלַע עַל בְּגָדָיו וְעַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טְהוֹר. הִיָּה אֹכֵל זֵיתִים פְּצוּעִים וְתַמְרִים רְטוּבוֹת, כֹּל שֶׁהוּא רוֹצֵה לְמַץ אֶת גִּרְעֵינָתוֹ [ה] וְנִפְלַע עַל בְּגָדָיו וְעַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טָמֵא. הִיָּה אֹכֵל זֵיתִים נְגוּבִין וְתַמְרִים יְבֻשׁוֹת, כֹּל שֶׁאֵינּוּ רוֹצֵה לְמַץ אֶת גִּרְעֵינָתוֹ וְנִפְלַע עַל בְּגָדָיו וְעַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, טְהוֹר. אֶחָד טְהוֹר וְאֶחָד טְבוּל יוֹם, כָּאֵלוֹ. רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, אֵלוֹ וְאֵלוֹ טָמְאִין בְּטְבוּל יוֹם, שֶׁמִּשְׁקִין שֶׁל טָמֵא מְכַשִּׁירִין לְרְצוֹנוֹ וְשֶׁלֹּא לְרְצוֹנוֹ. וְחֲכָמִים אֹמְרִים, אֵין טְבוּל יוֹם טָמֵא [ז]:

פרק ד

פרק ד - משנה א

אֶכֶל מַעֲשֵׂר שֶׁהִכָּשֵׁר בְּמִשְׁקָה, וְנָגַע בּוֹ טְבוּל יוֹם אוֹ יָדַים מְסֻאָבוֹת, מְפָרִישִׁין מִמֶּנּוּ תְרוּמַת מַעֲשֵׂר בְּטְהָרָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי, וְהַשְּׁלִישִׁי טְהוֹר לְחֲלִין:

פרק ד - משנה ב

הָאִשָּׁה שְׁהִיא טְבוּלַת יוֹם, לָשֶׁה אֶת הָעֵסָה, וְקוֹצָה לָהּ חֵלֶה וּמִפְרִשְׁתָּהּ,
וּמִנְחָתָהּ בְּכַפִּישָׁה מִצְרִית אוֹ בְנְחוּתָא, וּמִקְפָּת וְקוֹרָא לָהּ שֵׁם, מִפְּנֵי שְׁהִיא
שְׁלִישִׁי, וְהִשְׁלִישִׁי טְהוֹר לְחֻלִּין:

פרק ד - משנה ג

עֲרֵבָה שְׁהִיא טְבוּלַת יוֹם, לָשִׁין בָּהּ אֶת הָעֵסָה וְקוֹצִין מִמֶּנָּה חֵלֶה, וּמִקְפָּת
וְקוֹרִין לָהּ שֵׁם, מִפְּנֵי שְׁהִיא שְׁלִישִׁי, וְהִשְׁלִישִׁי טְהוֹר לְחֻלִּין:

פרק ד - משנה ד

לְגִין שְׁהוּא טְבוּל יוֹם, וּמְלָאָהּ מִן הַחֲבִית מְעַשֵּׂר טָבֵל, אִם אָמַר, הֲרִי זוֹ
תְרוּמַת מְעַשֵּׂר מִשְׁתַּחֲשֵׁד, הֲרִי זוֹ תְרוּמַת מְעַשֵּׂר. אִם אָמַר, הֲרִי זֶה עֲרוּב,
לֹא אָמַר כָּלוּם. נִשְׁבְּרָה הַחֲבִית, הֲלִגִין בְּטָבֵלוֹ. נִשְׁבַּר הֲלִגִין, הַחֲבִית
בְּטָבֵלָה:

פרק ד - משנה ה

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, מְחַלְלִין עַל פְּרוֹת עִם הָאֲרֶץ. חֲזָרוּ לוֹמַר, אֵף עַל
מְעוֹתָיו. בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, הַיּוֹצֵא בְּקוֹלָר וְאָמַר, כְּתָבוּ גִט לְאִשְׁתִּי,
הֲרִי אֵלָיו כְּתָבוּ וַיִּתְּנוּ. חֲזָרוּ לוֹמַר, אֵף הַמְּפָרֵשׁ וְהַיּוֹצֵא בְּשִׁירָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן
שְׁזוּרִי אוֹמַר, אֵף הַמְּסַכֵּן:

פרק ד - משנה ו

הַכְּדוּמִין הָאֲשֶׁקְלוּנִים שֶׁנִּשְׁבְּרוּ וְאֲנִקְלִי שְׁלָהֶם קִיּוּמָת, הָרִי אֵלֹו טְמֵאִין.
הַמְעַבֵּר וְהַמְזַרְה וְהַמְגוּב וְכֵן מִסְרֵק שֶׁל רֹאשׁ שֶׁנִּטְלָה אַחַת מִשְׁנֵיהֶן וְעִשְׂאֵן
שֶׁל מִתְכּוֹת, הָרִי אֵלֹו טְמֵאִין. וְעַל כֵּלָן אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, דְּבַר חֲדָשׁ חֲדָשׁוֹ
הַסּוֹפְרִים וְאִין לִי מָה לְהִשְׁיב:

פּרָק ד - מִשְׁנָה ז

הַתּוֹרָם אֶת הַבּוֹר וְאָמַר, הָרִי זֹו תְרוּמָה עַל מְנַת שְׁתַּעֲלָה שְׁלוֹם, שְׁלוֹם מִן
הַשֶּׁבֶר וּמִן הַשְּׁפִיכָה, אָבֵל לֹא מִן הַטְּמֵאָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִף מִן
הַטְּמֵאָה. נִשְׁבְּרָה, אֵינָה מְדַמַּעַת. עַד הֵיכָן תִּשְׁבֵּר וְלֹא תִדְמַע. כְּדִי שְׁתִּתְגַּלְגַּל
וְתִגִּיעַ לַבּוֹר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִף מִי שֶׁהִזָּה בּוֹ דַּעַת לְהַתְנוּת וְלֹא הַתְנָה,
נִשְׁבְּרָה, אֵינָה מְדַמַּעַת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא תְנָאִי בֵּית דִּין: